

ха царската колесница, тъй щото най послѣ Дарий
 нужда ради остави колесницата и оружіята, и, 685
 споредъ както казватъ качи се на една кобила,
 уждрѣбена прѣди малко та пѣрстна и побѣгна.
 Но както се вижда че не щѣше да избѣгни то-
 газъ, ако не бѣха дошли и други пакъ конници
 отъ Пармениона, да призовжтъ още веднѣжъ Алек-
 сандра, като му казаха че се съедини тамъ мно-
 го сила както едно тѣло, та не можеха да проби-
 ятъ враговетѣ. За то хората сж укорили Пармени-
 она, че въ това сражение се показва много тѣпъ
 и не дързостенъ; или че старостъта направи тъй
 щото да му исчезни частъ отъ дързновението на
 неговото естество, или защото, споредъ както
 казва Каллистенъ, че домжния му вече отъ властъ-
 та и тяготата на Александровата сила, та хвана
 и да го намразва. Прочее, тогазъ Александръ,
 като се оскърби заради извѣстието, та на вой-
 ницитѣ, не каза истинната, но като че ужъ
 искаше да прѣстани сражението, и по причина че
 хвана да се мѣркне, даде знакътъ да прѣстанатъ
 отъ да воюватъ. И като се устреми къмъ опас-
 ното мѣсто при Пармениона, чу по пхтътъ че
 съвсѣмъ се побѣдиха враговетѣ и бѣха избѣгнали.

§ 34. А като сражението зема тойзи край,
 Персийската властъ яви се че бѣше съвършено
 изчезнала. Тагазъ Александръ провъзгласи се за
 царъ на Азия, и принесе великолеппи жѣртви
 на боговетѣ, а на приятелитѣ си подари богат-
 ства, кѣщи и княжества. Обаче, по поводъ на